

De Paroecia Malax.

Meridiem versus confinis est paroeciae Närpës, versus septentrionem contermina est Mustasari, ad orientem adjacet paroeciae Laihela, ad occasum mari. In longitudine à Ridbäcken circa paroeciae Närpësensis limites ad insulam Storskäret, mari vicinam, 5. mill. cum $\frac{3}{4}$. numerat, in latitudine 2. mill. efficit, mensurato intervallo, quod limites pagi Tölbÿ in Mustasari paroecia & terminos pagi Fetalas in Närpës intercedit. Paroeciam irrigat amnis, illi homonymus, qui, si latitudinem spectes, spatium 20. orgyj. occupat in iis locis, ubi latissimus est, si longitudinem consideres per 2. mill. procurrat. Tria quasi facit cornua: primum ab euronoto prospilit juxta paludem Ridträsket, alterum ex Heligân, qui orientem respicit, tertium ex Sarwijoki, qui ad Leuco-notum vergit. Per varia aquarum praecipitia devolutus amnis, ad thrasciozephyrum tandem mari se insinuat. Est quoque hic sinus, Söderfierden dictus, Finnicè Manlachti, i. e. Landsfierd, unde Sveci huc advenientes, elisa litera n & mutata terminatione, Malax fecisse videntur. Idem, $\frac{1}{2}$. mill. versus euronotum longitudine, & $\frac{1}{4}$. mill. latitudine comprehendens, Munsmo ac Sundom a Solwo & Malax distingvit, & mari juxta Räären imminens, isthnum efficit, quo Sundom & Munsmo cum continente conjungitur. Hinc versus trasciozephyrum in sinum Wasensem fretum excurrit, quod Munsmoström appellatur, 12. orgyjas altitudine exhaustiens. Circa autumnum incredibilis Olorum multitudo hunc sinum frequentant, quarum fortasse plumae Sacello Solwo, in vicinia posito, nomen indidere. Nam pluma Finnicè Sulka audit, quod in ablativo habet Sulvassa, unde, mutatis saltem vocalibus, & abjecta terminatio-

minatione finali, emergit Solwo. Lacus inveniuntur sequentes, Unijärvi, Långsön, Storsön, qui ceteros vincit magnitudine, Deersträsket, Majorsträsket & Heikiä, qui maximam partem prospiciunt meridiem. Horti marini hisce abundant insulis: Trutören, qui inter ceteras magnitudine facile princeps est, ac $\frac{1}{4}$. mill. ab euronoto ad thrasciozephyrum in longitudinem extenditur, eodemque à continente sejungitur intervallo: Trutskiär, Bastuskiär, Swartgrund, Rörören, Medeskiär, Söder & Norr-skiär, Storstensgrund, Alfskiär, Långgrund, Lång & Enskiär, Gräs & Sillgrund, Malskiär, Algrund, Hög & Halören, Berggrund, Hermakari, Olsö, Hamnskiär, Röketören, Stenskiär, Kutskinsören, Gräs & Skafören, Bockskiär, Granören, Häppakare, Furuklåbb, Lieckaslot, Grönlande, Rönbuskören, Tuurlande, Kalfskiär, Björkören, Alören, Elfsgrund, Malaxkubbu & Storskäret. Haec ob illud memorabilis est, quod ibi compareat coemeterium, muro lapideo cinctum, & altitudine dimidium unius orgyjae continens, quod inaugaratum dicitur a quodam Episcopo, eo tempore, quo multi huc olim ad salutem praemetu hostium configuerent ^{a)}. Hae jam enumeratae insulae huc usque nullos habuerunt colonos: quare & loca, piscibus capiendis idonea, nulli hic peculiaria sunt,

N 3

a) Nisi conjectura me fallat, fuit hic ipse Arvidus Kurck, Aboensis dioecesis Episcopus, qui metu Severini Norby, A:o 1522. per aestatem caedibus & rapinis crudelissime graffantis, primum quidem ad Raumâ, inde vero navibus in Ostrobothniam confugiens, d. 22. Julii ejusdem anni solvit ex hortis marinis Nerpesensis, qui Malaxensis cohaerent. Videsis Tegels Hist. Gust. I. p. 33. & 36. nec non Spegels Kyrckio Historia p. 399. Credibile enim videtur, quod securitati suae conducere existimaverit, in hortis marinis versari potius; quam in continente, & praecipue quidem in hac, quae inter insulas, modo enumeratas, a continente remotissima est.